

„Ospravedlnení jeho krvou.“

11

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy zverená ľuďom. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Vitajte späť, priatelia. Sme v 11. lekcii, nazvanej „**Ospravedlnení jeho krvou**“. {Rim 5,9} Od tejto prednášky urobíme prechod od úvah o fáze zjavenia v Kristovej dvojitej misii k uvažovaniu o obnovovacej fáze Kristovej dvojitej misie. Pamätajte: Otec poslal Syna nielen na to, aby Božiu slávu človeku zjavil, ale kvôli čomu ešte? Aby túto Božiu slávu v človeku aj obnovil. A verím, že si spomínate, že obnova závisela od zjavenia.

Prečo? Lebo meniť sa môžeme len pozeraním. Preto nám Boh musel zjaviť slávu, aby sme mohli na ňu hľadiet' a vďaka tomu by sa v nás obnovila. A hoci bola sláva zjavená odo dňa, keď človek zhrešil, v ustanovení obetného systému, tí dvaja baránkovia dali svoj život, aby sa naši prví rodičia odeli **koženými šatami**. {1 Moj 3,21} To zjavenie nebolo dostatočné. Zjavenie sa umocnilo a skrásnelo **vo svätyni a jej službách** {2 Moj 25,8}, no stále to bol len predobraz, preto bolo nedostatočné. Takže **v plnosti času** {Dan 9,24} sa predobraz musel naplniť. A keď sa tak stalo, ako ho Ján predstavil? „**Hľa, Baránok Boží**“. {Ján 1,29.36} A práve tam, priatelia, **v Baránkovi – najmä v tom zabitom, visiacom na kríži – vidíme slávu**. {GC 651.2} A na to sme sa zameriavali v minulej prednáške i v predchádzajúcich.

No teraz chcem s vami porozmýšľať nad tým, čo nám zjavenie umožnilo, a tým je práve obnova. Chvála Bohu za to, že nám zjavil svoju slávu v Ježišovi Kristovi. Milí priatelia, chváľme však Boha aj za to, že vďaka tomu môže v nás teraz obnoviť svoju slávu. Amen? Presne tu to začína byť vzrušujúce. Presne tu.

Ale zase, **duchovné veci sa čo? Posudzujú duchovne**. {1 Kor 2,13-14} Skôr, ako pôjdeme ďalej, kvôli čomu sa musíme pozastaviť? Osobne si myslím -- a zdôrazňujem slovo osobne -- že spoločná modlitba je vhodná a cenná, ale nenahradí osobnú modlitbu. Preto prosím, osobne pozvite Božieho Ducha do svojho srdca a pri modlitbe za seba pamätajte i na mňa, prosím.

Bože Otče, znova prichádzame smelo do Tvojej prítomnosti v Ježišovom mene. Ďakujeme ti, že vďaka jeho zásluhám nás môžeš vypočuť. Vďaka ti, že nám pomáhaš vidieť jeho slávu, najmä v záverečných scénach jeho života tu na Zemi. Otče, pomôž nám, aby sme si uvedomili, že šiel až do krajnosti, aby nám zjavil tvoju slávu a aby ju v nás teraz obnovil. Otče, pomôž nám rozumieť tým opatreniam, vďaka ktorým sa to môže stať, a ako máme spolupracovať s týmito opatreniami milosti. Otče, veď a usmerňuj moje myšlienky a slová, chcem hovoriť pravdu a len pravdu, takú, aká je v Ježišovi. Pomocou Ducha Pravdy urob zázrak a daj, nech som dnes večer tvojím poslom. A modlím sa, aby všetci tu dnes večer pravdu počuli a pochopili, aby ju ocenili a prakticky použili, aby sme plnšie než doteraz prežívali jej oslobodzujúcu a posväcujúcu moc. Učín tak pomocou Ducha Pravdy, o to sa modlím v Ježišovom mene. Amen.

Chcem s vami ešte rýchlo prebrať jeden riadok z Pánovej modlitby. Kde ju nájdeme? **V 17. kapitole Jána**. Všimli sme si 4. a 5. verš, ale nedostali sme sa k šiestemu. Rýchlo tak urobím teraz. **V 4. verši** sa hovorí: „**Oslávil som ťa na zemi, dokonal som dielo, ktoré si mi dal vykonať.**“ A potom **v 5.**

verši je tá pozoruhodná žiadosť: „**A teraz, Otče, osláv ma u seba slávou, ktorú som mal pri tebe skôr ako povstal svet!**“ Za ňou nasleduje zvláštne vyhlásenie v 6. verši: „**Ja som...**“ čo? „... **zjavil tvoje meno...**“ Čo som? „... **zjavil tvoje meno...**“

Pamätáte sa na náš prvý spoločný večer? Myslím, že bol prvý. {L02, s. 4} Počúvali sme ten zvláštny rozhovor medzi Mojžišom a Bohom na Sinaji. A Mojžiš povedal Bohu: „**Prosím, ukáž mi svoju slávu**“. {2 Moj 33,18} A čo povedal Boh? „**Vyslovím pred tebou svoje meno**“. {2 Moj 33,19} A zistili sme, že vo vyslovení Božieho mena sa nám zjavila jeho sláva, ktorou bol, ako sa ukázalo, jeho charakter. Jeho meno je skrátka vyhlásením, vyslovením dobrých vlastností tvoriacich jeho charakter. **Hospodin, Hospodin Boh Pútostivý a milostivý, dlho zhovievajúci a prekypujúci dobrotou a pravdou, zachováajúci milosť tisícom, odpúšťajúci nepravosť, prestúpenie a hriech, nijakým činom nenechá bez trestu vinného.** {2 Moj 34,5-7} To tieto vlastnosti tvoria Boží charakter. Ale je zaujímavé, že to najlepšie, čo mohol Boh na Sinaji urobiť, bolo vysloviť svoje meno. Sledujete to? No bolo to zjavenie dostatočné? Nie.

Vyslovené meno sa muselo stať zjaveným menom. **Slovo sa muselo stať telom.** {Ján 1,14} Chápete?

Viete, keď niečo hlásate, ako to oznamujete? Slovné, slovom. Ak niečo zjavujete, ako to robíte? Prežívate to naplno vo vlastnom živote. Chápete, čo tu Ježiš hovorí, keď vraví: „**Zjavil som tvoje meno**“? Hovorí: „*Zosobnil som ťa, Otec. Zjavoval som tvoj charakter počas celého svojho života. Zjavil som všetky dobré vlastnosti, ktoré tvoria tvoj charakter.*“ A kde to zjavil v tej najvyššej forme? Keď visí na kríži, moji drahí priatelia. **Ajhľa, hľad'te na Krista, toho ukrižovaného.** {1 Kor 2,2} Vari nevidíte, vari nemáte nevyvrátiteľný a nepopierateľný dôkaz, že **Hospodin, Hospodin Boh je naozaj Pútostivý, milostivý a dlhzhovievajúci, a prekypujúci dobrotou a pravdou, zachováajúci milosť tisícom, odpúšťajúci nespravodlivosť, previnenie a hriech, a že v žiadnom prípade neprehliada vinu?** Vari sa jeho spravodlivosť dokonale nezjavuje, tak ako i jeho milosrdenstvo, v Kristovi, tom ukrižovanom? Amen?

Pozrite, ako môže Boh odpúšťať vinníkom? Robí to azda tak, že ignoruje ich hriech a zametie ho pod koberec? Nie. **On vzal naše hriechy a vložil ich na nevinnú hlavu svojho Syna.** {Iz 53,6} A tým vyčerpav požiadavku zákona voči každému hriechu, ktorý sme spáchali. A pretože sa spravodlivosti urobilo zadosť na hlave Baránka, na naše hlavy môže nevyčerpatelne prúdiť milosť, kedykoľvek prichádzame k úpätiu kríža a vierou prijímame Baránka ako svojho Spasiteľa. Amen? Tak Božia spravodlivosť ako aj milosrdenstvo sú dokonale a plne zjavené v Kristovi, tom ukrižovanom, zrovna tak ako aj ostatné črty jeho charakteru.

Čo teda môže Kristus povedať Otcovi pri poslednom výdychu? „**Je dokonané!**“ Milujem ten víťazný výkrik. **Ján 19,30**, hore na strane 25: „**Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: Je dokonané. Naklonil hlavu a vydal svojho ducha**“. Inými slovami, zomrel. „**Je dokonané**“. Komu to bolo adresované? Otcovi. Čoho sa to týkalo? Všetkého, kvôli čomu bol poslaný na zem. Čo v podstate hovorí? „*Misia je dokončená, je dosiahnutá. Otče, urobil som to. Urobil som všetko, o čo si ma žiadal. Je dokonané.*“

Popracujte na tom so mnou. Ako sme si už predtým všimli a dokázali z Písma, Otec poslal Syna na dvojnásobnú misiu, je tak? Študenti, čo to bolo za dvojnásobnú misiu? Povzbud'te ma: Načo bol poslaný?

Aby človeku zjavil Božiu slávu. A čo ešte? Aby ju v ňom aj obnovil.

Verím, že všetci teraz môžeme ľahko uznať, najmä po týchto posledných lekciách, ako sa jeho misia zjavenia Božej slávy človeku istotne dokončila a plne dosiahla pri jeho smrti. V podstate až svojou smrťou pridal tých pár záverečných, nekonečne slávných ťahov štetcom nádherného obrazu, ktorý maľoval po celý svoj život, je tak? No keď priniesol tú nekonečnú obeť a nesmierne trpel z lásky k

človeku, bol v plnosti zjavením **odblesku slávy svojho Otca. {Žid 1,3}** Zjavil nekonečne dokonalý charakter. Takže ten víťazný výkrik „**Je dokonané**“ určite, určite zahŕňa prvú fázu – fázu zjavenia.

Pýtam sa vás: zahŕňa aj druhú fázu, fázu obnovenia? Názory sa nám tu rôznia a väčšina z vás sú svedomití zbabelci a nehovoríte nič. Niektorí vravíte nie a niektorí áno, veľmi diskrétno. Rozumiete otázke? Ten víťazný výkrik „**Je dokonané**“ všetci chápeme tak, že pokrýva fázu zjavenia, je tak? Myslím, že toto všetci môžeme vidieť. Kristus pri svojej smrti a naozaj len vďaka nej dokonale, úplne a celkom zjavil Božiu slávu - Boží charakter - ľudskému pokoleniu ako aj celému prizerajúcemu sa vesmíru.

Mimochodom, to, čo sa tu odohráva, má aj vesmírny rozmer. **{PK 684.3}**

Ja sa však pýtam: zahŕňa ten víťazný výkrik „**Je dokonané**“ rovnako aj fázu obnovenia? Ježiš neprišiel Božiu slávu človeku len zjaviť, prišiel Božiu slávu v človeku aj obnoviť. Vaše odpovede sú aj nie aj áno. Milí priatelia, dúfam, že všetci chápeme a súhlasíme, že odpoveď je áno. Tí z vás, čo povedali nie, skôr ako ma odpíšete ako bludára, **nože podme a pravotme sa spolu {Iz 1,18}**, dobre? Pracujte na tom so mnou. Celým svojim srdcom verím, že víťazné zvolanie „**Je dokonané**“ zahŕňa nielen fázu zjavenia, ale aj fázu obnovenia. Ako? V akom zmysle? V akom zmysle obnovil Kristus úplne Božiu slávu v človeku svojou smrťou? V akom zmysle?

Dvoma spôsobmi – premýšľajte o tom so mnou. Predovšetkým, v momente svojej smrti plne obnovil Božiu slávu v človeku tak, že to urobil v sebe ako zástupcovi ľudstva, v našom záujme. Rozumieme si? Chápeme to všetci? Viete, musíte privoliť, lebo ak súhlasíte, že Kristus nám plne zjavil Božiu slávu, musíte pripustiť, že ju plne obnovil sám v sebe, aby to urobil. Je tak? A bol človekom? Bol? Áno, bol človekom. **Bol druhým Adamom {1 Kor 15,45-47}**, hlavou nového ľudstva, zástupcom človeka. A priatelia moji, on úplne obnovil Božiu slávu v sebe v našom mene. Počujem amen? {Amen}

Dovoľte mi potvrdiť to z inšpirovaného pera. Citát z **Atlantic Union Gleaner, 26. august 1903: „Prišiel,”** on, Boh Syn, Ježiš Kristus, **„prišiel na túto zem a postavil sa na čelo ľudstva”**. Druhý Adam, nová hlava nového ľudstva, **„prišiel na túto zem a postavil sa na čelo ľudstva, aby vydobyl pre teba a pre mňa bezchybný charakter tým, že poslúchal Boží zákon”**.

Otázka: Urobil to, keď zomieral? Urobil? No tak, potrebujem odpoveď. Urobil to, keď zomieral? Áno, rozhodne, o tom niet pochyb. Vydobyl pre vás a pre mňa bezchybný charakter skrze zachovávanie Božieho zákona. Preto úplne obnovil Božiu slávu v človeku tak, že najprv to urobil sám ako zástupca ľudstva a v našom mene. Stíhate to vnímať? Dobre.

Je však aj druhý spôsob. Existuje aj druhý spôsob, kde dokonca aj fáza obnovy bola dokonaná v momente jeho smrti – neprehliadnite ho. Aj tá bola dokonaná pri jeho smrti v tom, že vďaka svojej smrti zdarma a voľne sprístupnil komukoľvek, kto príde a prijme, každé potrebné opatrenie, ktorým sa v nás môže obnoviť Božia sláva, kvôli Kristovi. Zopakujem to: Druhý spôsob, ako Ježiš obnovil Božiu slávu v človeku... Druhý spôsob, ako Ježiš obnovil Božiu slávu v človeku bol ten, že pri svojej smrti a len vďaka nej, plne a zdarma sprístupnil každému, kto príde a prijme to, každé potrebné opatrenie ktorým sa v nás môže obnoviť Božia sláva, kvôli Kristovi.

Zhrňme to ešte takto: Kristus obnovil Božiu slávu v sebe samom pre nás a urobil úplné a kompletné opatrenie, ktorým sa v nás môže kvôli nemu obnoviť jeho sláva.

Pomáha to? Chápete, ako to funguje? Zopakujem to: Kristus úplne obnovil Božiu slávu v sebe samom kvôli nám, ako náš zástupca, ale takisto urobil úplné a kompletné opatrenie, aby sa jeho sláva obnovila v nás, kvôli nemu. Dobre?

Toto úplné a kompletné opatrenie, ktoré sa sprístupnilo jeho smrťou každému, kto príde a prijme ho, čo je vlastne zač? Je dvojité. Aké je, trieda? Dvojité. A je témou niekoľkých ďalších prednášok. Čo je to za dvojité opatrenie milosti? Celým svojim srdcom verím, že ho máme znázornené v tom, čo sa stalo

pár minút po víťaznom zvolaní „**Je dokonané**“. Pozrite sa na ten príbeh so mnou u Jána 19,34. Otvorím si tam svoju Bibliu, lebo chcem s vami prejsť trochu viac, než som pre vás zaznamenal. 19. kapitola Jána. Možno si to tiež chcete nájsť vo svojej Biblii. Aby sme sa zorientovali, začneme od verša 30, dobre? **Ján 19,30: „Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: Je dokonané! Naklonil hlavu a vydal ducha.“ Verš 31: „Pretože bol prípravný deň...“** Aký to bol deň? Piatok. „... aby ich telá nezostali na kríži v sobotu - lebo na tú sobotu pripadal veľký sviatok“ – pristavme sa.

Čo robí zo soboty veľký sviatok? Keď jedna zo výročných sobôt, ktoré pripadajú na určitý dátum, a teda rotujú naprieč týždňom, ako napríklad Vianoce: jeden rok je to pondelok, ďalší rok je to utorok, ďalší rok je to streda. Výročné soboty mali stanovený dátum a preto rotovali naprieč týždňom. A každých 7 rokov nevyhnutne pripadli na siedmy deň. A tak sa ten deň stal dvojitou či veľkou sobotou. Rozumiete tomu? Čiže keď nastane sviatočná sobota, je to veľmi vzácne a chcete to osláviť zvláštnym spôsobom. Z čoho boli teda profesionálni svätitelia soboty takí nervózni a úzkostliví? Mať telá na kríži a zachovať pritom sobotu – to by nešlo.

Tak počúvajte: „**Pretože bol prípravný deň, aby ich telá nezostali na kríži v sobotu, lebo na tú sobotu pripadal veľký sviatok - Židia požiadali Piláta, aby dal ukrižovaným polámať kosti aby ich mohli odstrániť preč.**“ Prečo im chceli polámať nohy? Aby rýchlo zomreli, aby ich telá mohli sňať a pochovať skôr, než nastane sobota. Pozrite, oni nechceli porušiť sobotu a preto sa ponáhľali sňať z kríža **Pána soboty {Mk 2,28}**, ktorého práve ukrižovali, aby neporušili sobotu.

Moji milí priatelia, nemyslite si, že také pokrytectvo je výlučnou doménou zákonníkov a farizejov. My sami sme schopní zachovať sa rovnako pokrytecky. Uznáte to? Tu sa naplno predvádza ľudská prirodzenosť; to sme my všetci. Obvykle smrť ukrižovaním je dlhá, vlečúca sa záležitosť, neznesiteľne bolestivá. No ak zlámete nohy, obeť sa už nemôže podopierať. Samozrejme, že už obeť neudržia, ak sú zlomené. Preto celá váha tela visí na ramenách, hrudník sa zovrie a a obeť sa čoskoro udusí, nemôže dýchať. V prípade zlodejov to bolo veľké milosrdenstvo, akého sa im mohlo dostať, lebo zomreli rýchlo. No pozrime sa do príbehu. **Verš 32: „Prišli teda vojaci a polámali nohy prvému i druhému, čo boli s ním ukrižovaní. Keď však prišli k Ježišovi a videli, že už je mŕtvy, nezlámali mu nohy.“**

Mimochodom ani nemohli. Prečo? Lebo prorocké slovo s istotou predpovedalo, že **ani jedna kosť mu nebude zlámaná. {Ž 34,21}** S Písmom sa nám neradno zahrávať.

Len pre istotu, keby bol Ježiš azda len v kóme či bezvedomí, čo urobil jeden z vojakov? **Verš 34: „Ale jeden z vojakov mu prebodol kopijou bok, a okamžite...“** Počúvajte priatelia: „... **okamžite**“ sa stalo čo? „... **vytiekla krv a voda.**“ Dobré si všimnite, aké dôležité je to pre Jána, aby sme s istotou vedeli, že sa to naozaj stalo. Pozrite sa na ďalší verš: „**Ten, čo to videl, vydal o tom svedectvo...**“ O čom nás tu uisťuje? „*Svedectvo očitého svedka, nie fáma; ja sám som to videl.*“ Ďalší riadok: „... **a jeho svedectvo je pravdivé.**“ „*Vravím vám pravdu, vravím vám presne to, čo som osobne videl.*“ Bolo preňho veľmi dôležité, aby sme mali istotu, čo sa stalo, však? Ďalší riadok: „... **a on vie, že hovorí pravdu.**“ „*Nemám o tom ani najmenšej pochyby, hovorím vám pravdu, videl som to sám. Z prebodnutého Ježišovho boku vytiekla krv a voda.*“ Zjavne je preňho dôležité, aby sme vedeli, že sa toto stalo, však? Prečo? Ďalší riadok: „... **aby ste aj vy verili.**“ Dobré, Ján, ale prečo je to také dôležité, aby sme uverili bez tieňa pochybností, že z prebodnutého Ježišovho boku tiekla krv a voda? Prečo je to také dôležité?

Niektorí povedia: Nuž, len to potvrdzuje, že Kristus bol Mesiáš, lebo sa naplnil každý detail z proroctva. A áno, je to čiastočná odpoveď. Pozrite sa na ďalší verš: „**Stalo sa to preto, aby sa naplnilo Písmo: ,Ani jedna kosť mu nebude zlomená‘.**“ **Verš 37: „A zasa inde Písmo hovorí: ,Budú hľadiet na toho, ktorého...“ čo? „... prebodli.“ {Zach 12,10}**

Ale prosím vás, všimnite si: Ján chce, aby sme vedeli nielen to, že Ježiš bol prebodnutý, ale že sa stalo ešte čo? Že **vytiekla krv a voda**. Celé proroctvo hovorí o tom, že bude prebodnutý. Čiže skutočnosť, že **krv a voda tečie von** je dôležitejšia než len samotné naplnenie prorctva. Ste v obraze? Rozumiete tomu všetci? A pre Jána je zjavne dôležité, aby sme bez tieňa pochybností vedeli, že **z prebodnutého Ježišovho boku tiekla krv a voda**.

Dobre – prečo, Ján? Prečo je to také dôležité? Milí priatelia, je to také veľmi, veľmi dôležité, lebo práve v krvi a vode máme nádhernú symboliku úplne dostatočného dvojitého opatrenia milosti, vďaka ktorej - pre Kristove zásluhy - sa v nás môže obnoviť Božia sláva. Počujem amen? {Amen} V krvi a vode máme nádherný symbol dvojnásobného daru milosti: dostatočného, dvojnásobného daru milosti, skrze ktorý sa v nás, kvôli Kristovi, môže obnoviť Božia sláva.

Popracujte, prosím, teraz na tom so mnou. Je to také vzrušujúce, je to taká vzácna pravda. Krv a voda sa môžu, ba vlastne musia rozlišovať, no nemôžu a nikdy sa nesmú oddeľovať. Nemôžu sa oddeliť, nikdy sa nesmú oddeliť. Počuli ste, čo som práve povedal? Krv a voda sa môžu rozlišovať, ale nemôžu a nesmú sa oddeľovať... Nesmú. Pozrite, prúdia z toho istého prebodnutého boku. Je to dvojnásobné opatrenie od toho istého milostivého Spasiteľa. A mimochodom, tá istá viera, ktorá prijíma krv, prijme aj vodu. A práve na krv a vodu zameriame svoju pozornosť v tejto chvíli v našom seminári. Je to práve toto dvojnásobné opatrenie, ktoré umožňuje obnovu. Vidíte, kam smerujeme?

Krv -- čo spôsobuje krv?

Ako sa nazýva dnešná prednáška? Ako? „**Ospravedlnení jeho krvou**“ {Rim 5,9} Čo spôsobuje krv? Ospravedľuje nás. Čo myslíte, čo spôsobuje voda? Posväcuje nás. Krv ospravedľuje, voda posväcuje.

Moji drahí priatelia, snažte sa usilovne spolu so mnou pochopiť toto dvojnásobné opatrenie. Teraz si ho budeme musieť po častiach rozobrať. Chcem vám povedať, že som pritom trochu nesvoj, lebo v určitom zmysle to dvoje rozdeľujem: už len tým, že preštudujeme najprv jedno, potom druhé. Veľmi vás preto nabádam, aby ste sa celkom isto vrátili a vypočuli si aj zvyšok príbehu o vode. Najprv sa zameriame na krv a pochopíme, čo pre nás znamená, ale vedzte, že v nej je len polovica toho dvojnásobného opatrenia milosti. Musíte pochopiť a oceniť aj to, čo robí voda. Rozumieme si? Takže keď tu teraz ostávate pri štúdiu o krvi, usudzujem, že sa tým zaväzujete, že sa vrátite aj na štúdiu o vode, však? Môžem si urobiť takýto záver? Lebo ak nie, musím kázať celú túto noc a zdržať vás tu, kým nebudete mať úplný obraz.

Dobre. Takže začneme s krvou. Predovšetkým, čo krv spôsobuje? Dôležitá otázka. Ó nie, položme si ešte základnejšiu: Čo krv predstavuje? Čo predstavuje? Život, dobre. Písmo hovorí: „**Život je v krvi.**“ {3 Moj 17,11} Čiže Kristova krv predstavuje jeho zástupný život. Dobre? Ten život dokonalej poslušnosti. Predstavuje však krv len toto? Čo symbolizuje krvipreliatie? Smrť, smrť. Pochopte teda, že Kristova krv - a toto je dôležité, neriešime tu nepodstatné veci - pochopte, že Kristova krv symbolizuje zástupný život a obetnú smrť Ježiša Krista, oboje. Ste v obraze?

Ak chcete teologické termíny, môžeme to vyjadriť takto: krv predstavuje tak aktívnu ako aj pasívnu Kristovu poslušnosť. Dovoľte mi to vysvetliť. Čo je to „aktívna Kristova poslušnosť“? Je to jeho život zámerného, svedomitého dodržiavania všetkých požiadaviek zákona, v našom mene.

Príklad: Keď Ježiš zišiel k Jordánu, aby ho pokrstili, čo mu povedal Ján? „*Nie ja. Ty, ty mňa.*“ A Ježiš povedal: „**Nechaj teraz, lebo tak nám sluší, aby...**“ čo? „... **sme naplnili všetku spravodlivosť**“ {Mat 3,15} Veľmi zaujímavé. Po čom Ježiš dychtil? „... **naplniť všetku spravodlivosť**“. Inými slovami, horlivo sa usiloval splniť každú požiadavku spravodlivého zákona. Pre koho? Krstil sa kvôli sebe samému? Potreboval sa pokrstiť? Potreboval prejsť tým obradom, ktorý predstavuje očistenie od hriechu, smrť sebe? Potreboval ním prejsť kvôli sebe? Nie. Kvôli komu sa teda krstí? Kvôli nám. Každú požiadavku zákona plnil kvôli nám. A po celý svoj život vedome, zámerne poslúchal každú požiadavku

zákona – kvôli nám. Nazývame to „*jeho aktívna poslušnosť*“. Sledujete ma? A tá je obsiahnutá v jeho krvi, lebo život je v krvi - ten dokonale, aktívne poslušný život symbolizuje Kristova krv. Vporiadku? Je nám to jasné?

Ďalej - krv, ako ju predstavuje obeťná smrť Krista, je „*jeho pasívna poslušnosť*“. Čo ňou myslíme? Nuž, jeho smrť. Pavel v liste Filipským hovorí, že **bol poslušný až na smrť, na smrť na kríži. {Fil 2,8}** Lenže ukrižoval sám seba? Nie, dovolil, aby ho ukrižovali. Preto sa to volá pasívna poslušnosť – urobili mu to. Naplňal požiadavku zákona ohľadne neposlušnosti, tým, že dovolil, aby ho ukrižovali, aby ho zavraždili. Chápete to? Nazývame to „*jeho pasívna poslušnosť*“.

Čo teda krv symbolizuje? Oboje: Ježišov zástupný život a obeťnú smrť, oboje: jeho aktívnu i pasívnu poslušnosť. Je nám to všetkým jasné? Dobré. Teraz, čo tá krv pre nás robí? Čo pre nás robí? Ospravedlňuje nás. Počujem amen? {Amen} U **Rimanom 5,9** je text, z ktorého máme názov lekcie: „**Tým skôr teraz, keď sme boli ospravedlnení...**“ čím? „... **jeho krvou, budeme skrze neho zachránení pred hnevom.**“ „**Skrze neho zachránení pred hnevom**“. Kristus vďaka svojej preliatej krvi vyčerpil hnev proti hriechu v sebe, takže my, keď prijmeme túto krv, nemusíme ten hnev znášať, amen? O tomto bol **ten kalich. {Mk 10,38-39}** Nemusíme z neho piť, lebo z neho pil Ježiš, a **vypil ho do dna. Vyčerpil hnev, Božiu spravodlivosť proti hriechu, za nás. {5BC 1108.3}**

Ospravedlnený rovná sa byť slobodný od odsúdenia. Ako hovorí Písmo v liste **Židom 9,22: „... bez preliatia krvi niet...“** čoho? „... **odpustenia hriechu**“. Dovoľte, aby som sa vás predsa len niečo rýchlo spýtal. V inštitúciách tejto cirkvi prebieha veľmi skutočný boj v určitých oblastiach a s týmto konceptom prežívame tiež krušné chvíle: „**Bez preliatia krvi niet odpustenia hriechu.**“ Máme azda krvilačného Boha? Pozrite, dôvod, prečo niektorí ľudia majú vážny problém s týmto konceptom, že krv sa musí preliať prv, než Boh môže odpustiť, je v tom, že oni to okamžite stotožňujú s pohanským ponímaním, kde musíte utrať zvieru, musíte mu podrezať krk, aby ste si uzmierili nahnevané božstvo a, viete, dostali sa spod jeho hnevu a Boh musí vidieť tieť nejakú krv, kým vám odpustí. Odohráva sa tu azda toto? Moji milí priatelia, vedzte, že odpustenie ani odstránenie hriechu sa nedeje bez preliatia krvi preto, že máme pomstychtivého a krvilačného Boha. Nie. Prečo teda?

Rýchlo – čo je to hriech? Je to rozhodnutie odmietnuť Boha. Lebo ak sa rozhodnete odmietnuť Božiu autoritu, rozhodli ste sa odmietnuť samého Boha. Prečo? Lebo Boh je autorita. A hriech je odmietnutie Božej autority, **je to prestúpenie Božieho zákona. {1 Jn 3,4}** Keď sa rozhodnete odmietnuť Božiu autoritu, keďže si vyberáte odmietnutie Boha, čo si vyberáte? Smrť. Prečo? Lebo jediným zdrojom života je Boh. Ste v obraze? Keď teda hrešíte, rozhodli ste sa zomrieť. Je to všetkým jasné? Boh nás chcel od toho ochrániť, preto povedal našim prvým rodičom: „**V deň, keď budete z neho jest', isto...**“ čo? „... **zomriete.**“ **{1 Moj 2,17}** A predsa sa rozhodli jest', čo si tým pádom zvolili? Zomrieť.

Moji milí priatelia, dôvod prečo Boh nemôže jednoducho prehliadať naše rozhodnutie je, lebo keby to urobil, nerešpektoval by našu slobodnú vôľu. Pamätajte: spravodlivosť si žiada, aby naša voľba bola rešpektovaná. A tak keď sa človek rozhodol zhrešiť, Boh sa ocitol v skutočnej dileme. Keby to bol proste prehliadol a povedal by: „*Och, vieš čo, odpustím ti to, nenechám ťa zomrieť,*“ kto by si zastal pred celým vesmírom, a kričal by na plné hrdlo: „*Ved' som vám to hovoril! Sme iba banda robotov. Vybrali si smrť, a Boh im ani nedovolí zomrieť.*“ Kto by to bol urobil? Satan. Nemyslite si, že by si nechal ujsť takú príležitosť. Takže moji milí priatelia, presne kvôli tomuto neexistuje odpustenie hriechov bez preliatia krvi: lebo niečo, niekto musel zomrieť, aby naše rozhodnutie ostalo uctené... Chápete ma? ...ak nám má byť odpustené a zároveň sa má zachovať naša slobodná vôľa. Je vám to jasné? To preto prichádza Ježiš Kristus, berie následky nášho rozhodnutia a prelieva svoju krv, aby splnil požiadavku zákona, ktorý hovorí: „**duša, ktorá zhreší...**“ čo? „... **zomrie.**“ **{Ez 18,4.20}** Tým rešpektuje naše rozhodnutie a dáva nám šancu vybrať si znova. Je to veľmi dôležité, aby sme si to uvedomili a pochopili.

Vrátme sa k tomu, čo robí krv: Ospravedľňuje nás, dobre? Ospravedľňuje. Vravím, chváľme Boha za Jeho krv. Čo vy nato? {Amen} **Sme ospravedlnení krvou.** Lenže, priatelia, nemôžete povedať „amen“ tak nadšene, ako by ste mali, ak prv nepochopíte niektoré veci.

Uvediem príklad: Keby som po tomto stretnutí vyšiel do ulíc tohto mesta, našiel nejakého neznámeho, podišiel k nemu a povedal: „*Počuj, priateľu, chcem len, aby si vedel, že vďaka Kristovej krvi si ospravedlnený.*“ Môžem očakávať, že povie: „*No, ďakujem ti pekne. Ó, dobre vedieť, som ti tak hlboko vďačný, že si mi to povedal.*“ Môžem očakávať takú reakciu? Nie. Prečo? Najskôr musí pochopiť pár vecí, je tak?

Čo potrebuje pochopiť? Úplne najskôr to, že (1) je odsúdený, Odsúdený na smrť, však? A potrebuje byť ospravedlnený. Ako druhé (2) musí pochopiť, čo sa od neho žiada, aby bol ospravedlnený. Ak sa toho nežiada veľa, príliš neocení, že krv spĺňa túto požiadavku. Všimáte si tú logiku? Takže nielenže musí pochopiť, čo sa vyžaduje, aby bol ospravedlnený, ale (3) musí pochopiť, že je vonkoncom neschopný sám o sebe splniť tú požiadavku. Dáva to zmysel? Keď to pochopí, potom a len potom bude skutočne schopný plne oceniť fakt, že vďaka krvi je tá požiadavka, ktorú on nemôže splniť, splnená a že je ospravedlnený a oslobodený od istého rozsudku smrti, ktoré si privodil na seba svojimi hriechmi.

Teraz, to, čo platí pre cudzinca v tomto meste, platí pre každého z nás v tejto miestnosti. A moji milí priatelia, práve preto sú mnohí z nás v pomykove, keď počujeme tú vzácnu dobrú správu evanjelia o tom, že sme ospravedlnení Kristovou krvou, lebo my sami týmto veciam nerozumieme. Vidíte to? Musíme tomu porozumieť. Preto vás prosím, pracujte so mnou.

Predovšetkým, uvedomujeme si všetci, že sme odsúdení? Dúfam, že áno. Prečo sme všetci odsúdení? Lebo „**všetci zhrešili**“ a „**odplatom za hriech je...**“ čo? „... **smrť.**“ {Rim 6,23} „**Človek, ktorý hreší...**“ čo? „... **zomrie.**“ {Ez 18,4.20} Rozumiete, čo sa od vás vyžaduje, aby ste boli ospravedlnení? A uvedomujete si svoju totálnu neschopnosť a nespôsobilosť splniť tú požiadavku? Pracujte so mnou. Čo sa od nás žiada, aby nás ospravedlnili? Čo sa od nás žiada, aby nás ospravedlnili? Počujem útržky, nejaké časti dobrých odpovedí. Prečítam vám, čo sa od nás vyžaduje, aby sme boli ospravedlnení. Niektorých z vás to možno znepokojí, ale to je v poriadku. **Rimanom 2,13.** Toto píše apoštol Pavol: „**Lebo pred Bohom nie sú spravodliví poslucháči zákona, ale ospravedlnení budú činitelia zákona.**“ Čo sa od nás žiada, aby sme boli ospravedlnení? No tak, čo je to? **Musíme byť činiteľmi zákona.** Sme v tom všetci zajedno? Nehovorím to z vlastnej autority. Hovorím to na základe autority Písma. **Činitelia zákona budú ospravedlnení.** Dobre?

Ak s tým máte problém, problém nemáte so mnou, ale s Pavlom. Znie to takmer ako čo? „**Činitelia zákona budú ospravedlnení.**“ Ako to takmer vyznieva? Ako ospravedlnenie zo skutkov, že? Zbabral to tu Pavol? Skĺzol späť do farizejského myslenia a sľušoval to? Stal sa legalistom? V Rim 3,20... V Rim 2,13 – nezmyšľal sa tu? Nie, moji priatelia. „**Všetky Písma sú vdýchnuté Bohom**“ {2 Tim 3,16}, vrátane Rim 2,13. Pochopte jednu vec, prosím. Toto nie je legalizmus, nie na tomto mieste. Do legalizmu zabiehame, keď sa my sami snažíme splniť požiadavku a tak byť ospravedlnení. Počujem amen? {Amen}

Boh je spravodlivý a tiež ospravedľňuje {Rim 3,26}. Čo to znamená? Znamená to, že nikoho neospravedľňuje na úkor zákona. Ctí si jeho požiadavky, keď nás ospravedľňuje. A práve o tomto je Ježišov život a smrť. Počujem amen? {Amen} Ježiš **je činiteľom zákona** v našom mene, aby **sme my jeho činením a my jeho umieraním mohli byť ospravedlnení.** Je nám to jasné? Boh nikoho neospravedľňuje na úkor zákona. Plán spasenia je krásny v tom, že nám vydobyl dokonalé naplnenie zákona v náš prospech skrze vieru v Ježiša Krista. Volá sa to ospravedlnenie z čoho? Z viery. Volá sa to ospravedlnenie z viery. Priatelia moji, prosím, prosím, pochopte to.

Teraz: len činitelia zákona budú ospravedlnení. Rozoberme si to. Čo požaduje zákon, čo musíme činiť, aby sme boli ospravedlnení? Predovšetkým, čo vyžaduje zákon ohľadne kohokoľvek, kto zhrešil?

Ezechiel 18,4: „... duša, ktorá zhreší...“ čo? „... zomrie“. Zhrešil niekto z nás? Ďakujem ti, brat, som rád, že sme dvaja. Vy ostatní ste dnes večer prestrojení anjeli. Zhrešil niekto z nás? Je to tak. **My všetci.** {Rim 3,23} Dobré. Všetci sme zhrešili. **A čo je mzdou hriechu? Rim 6,23: „Smrť,“** rozumieme? Čiže, keďže **sme všetci zhrešili** a keďže **zákon žiada smrť**, ak ste zhrešili, ak chcete byť činiteľmi zákona, čo musíte, aby ste boli ospravedlnení, čo musíte robiť? Musíte za svoje hriechy zomrieť. Rozumieme si? Len činitelia zákona sú ospravedlnení. Zákon hovorí, že ak ste zhrešili, musíte za svoje hriechy zomrieť. Ak chcete byť činiteľmi zákona ako hriešnici, čo musíte robiť? Musíte za svoje hriechy zomrieť. To je bez debaty.

Veru, chváľme Boha, že je zopár možností, ako môžete túto požiadavku splniť. Počujem amen? {Amen} Prvá možnosť: môžete sa rozhodnúť, že zaplatíte sami. A viete, absolútne prekvapujúce a ohromujúce je to, že veľká väčšina ľudstva urobí presne toto. Rozhodnú sa splniť požiadavku zákona voči hriechu sami. Aké bláznovstvo, aké neuveriteľné bláznovstvo. A čo musí urobiť Boh Otec, ak trváme na tom, že zomrieme za svoje hriechy? Čo bude musieť robiť? Bude nás musieť nechať navždy zomrieť za naše hriechy. Prosím, nerozhodnite sa tak! Prosím, neurobte takéto rozhodnutie.

Hoci to jeho i jeho Syna stálo nesmiernu cenu, Boh nám ponúkol nádhernú alternatívu. Možnosť: Môžete sa rozhodnúť prijať vierou Ježišovu krv, lebo predstavuje jeho obeťnú smrť a vierou v jeho krv môžete splniť požiadavku zákona voči vašim hriechom – lebo Ježiš za ne zomrel. Počujem amen? {Amen} Nezomrel za svoje hriechy. Všetky naše hriechy mu boli pripočítané a on za ne zomrel, aby naplnil požiadavku zákona za nás. Prosím, rozhodnite sa prijať vierou jeho krv, lebo predstavuje jeho obeťnú smrť, aby sa požiadavka zákona ohľadne vašich hriechov naplnila za vás vierou v Ježišovu krv. Je nám to jasné? No ešte sme neskončili. Ešte nie.

Pamätajte, že krv nesymbolizuje len obeťnú smrť, predstavuje aj čo? Zástupný život. Ako to ide dokopy? Vydržte a premýšľajte spolu. Pozrite, zákon požaduje nielen to, aby sa za všetku neposlušnosť plne zaplatilo, vyžaduje aj to, aby sme mali dokonalú čo? Poslušnosť. Chápete? Ako dokonalú? Keď Ježiš vo svojej kázni na vrchu káže o zákone, to pozoruhodné učenie zhrnul u **Mat 5,48** týmito slovami: **„Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec“**. Fíha. Ale to by sa dalo čakať. Koniec koncov, čo je to zákon? **Prepis Božieho charakteru.** {RH, 4. feb. 1890, odsek 1} Aký dokonalý je Boh? Nekonečne dokonalý. Aká dokonalá je teda norma? Nekonečne dokonalá. Počujete to vyjadrovanie, ktoré používame veľmi zámerne?

Počúvajte citát z **Christ's Object Lessons {Kristove podobenstvá}, s. 315:** **„Boh požaduje od svojich detí dokonalosť. Jeho zákon je prepisom Božieho charakteru a je meradlom pre každý charakter. Toto nekonečné meradlo ...“** Aké meradlo, trieda? **„Toto nekonečné meradlo je predstavované všetkým, aby bez akýchkoľvek pochybností pochopili, akých ľudí chce mať vo svojom kráľovstve.“** Zákon je nekonečná norma. **Žalm 119,96.** Počúvajte Dávida: **„Videl som, že každá dokonalosť má medze, tvoj príkaz je však bez medzí.“** Nedá sa zmerať, je nekonečný.

Citát z **Manuscript 21, Manuscript Release, zv. 21, s. 409.** Počúvajte: **„Ako Bohom vyvolený ľud máme byť v každom ohľade takí, ako si to On praje. Máme striktné dodržiavať zákon, vyhlásený Kristom zo Sinaja. Tento zákon je Božím meradlom charakteru a nedá sa porovnať s ničím, čo vymyslí ľudská myseľ. Je to nemenné meradlo absolútnej dokonalosti, vytýčené nekonečným Bohom. Ľudská myseľ ho bez pomoci nepochopí. Je vyjadrením Božieho charakteru, takým vysokým ako nebesia, a nezmerným...“** Aký je to za zákon? Je nezmerný, nekonečný.

Tu je ďalší citát na vysvetlenie zo **Selected Messages, zv. 1, s. 198:** **„Božia spravodlivosť je absolútna. Jeho spravodlivosť je príznačná pre celé jeho dielo, pre všetky jeho zákony. Aký je Boh, taký musí byť aj jeho ľud.“** Ako vám to znie? Ako Ježišove slová: **„Buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec, ktorý je na nebesiach.“** Milí priatelia, počujete tú požiadavku zákona? Počujete ju? Vyžaduje

takú dokonalosť, akú má kto? Boh. Stačí ju len počuť? Nie, nie, nie, nie, nie. **Ospravedlnení nebudú poslucháči zákona, ale kto? Jeho činitelia. {Rim 2,13}**

Pán vám žehnaj, mám pre vás otázku dnes večer. Ako ste na tom? Ako ste na tom s napĺňaním tejto absolútnej normy? Máte pripravenú takú poslušnosť, ktorú ste pripravení ponúknuť Bohu, čo dostačujúco spĺňa nekonečné meradlo spravodlivosti? Máte takú? Má takú niekto sám v sebe? No tak, poďme. Čo nám ďalej vraví ten istý verš, čo hovorí, že „**všetci zhrešili**“? „**...všetci zhrešili a...**“ čo? „**...postrádajú Božiu slávu.**“ **{Rim 3,23}** Čo je to sláva? Charakter. Čo je jej prepisom? Zákon.

Mimochodom, v gréčtine je to v prítomnom aktívnom čase. Niekedy si to pozrite. Pamätajte, že prítomný aktívny čas znamená neprerušovaný, neustály dej, nech je akýkoľvek. V tomto prípade je ním nedostatok. Inými slovami, Pavol tu vraví, že všetci zhrešili, čiže prestúpili zákon a že my všetci sa neprestávame vzdávať od tejto nekonečnej normy. Koľkí z nás? My všetci. Myslíte, že aj ten najsvätejší svätec? Áno. Aj ten najsvätejší svätec naďalej sa vzdáva. A mimochodom, ten najsvätejší svätec to uzná ako prvý.

Priatelia moji, čo je náš problém? Sme padlí a v našom stave je celá naša spravodlivosť aká? Ako ohyzdné rúcho. **Izaiáš 64,5: „Všetci sme ako nečistí, a všetka naša spravodlivosť ako ohyzdné rúcho...”** A to je len umiernený preklad hebrejského výrazu ‚ohyzdné rúcho‘. Som v pomykove vám povedať, čo hebrejčina doslovne hovorí. Možno sa k tomu dostaneme neskôr. A to sú tie dobré veci, čo robíme: naše spravodlivé skutky, tie sú ako ohyzdné rúcho. Viete si predstaviť, aké musia byť potom tie zlé veci? A prečo? Lebo sme všetci nečistí a v tomto nečistom stave je aj to najlepšie, čo robíme, ohyzdné. Čím sme tak znečistení? Sme nečistí pre ten sliz sebeckva a to poškvŕňuje dokonca aj tie naše najlepšie skutky. Citát zo **Steps to Christ {Cesta ku Kristovi}, s. 62: „Pred pádom mohol...”** Všimnite si, aký je to čas? Minulý - sú to dejiny, čiže niečo, čo bývalo, ale už nie je. **„Pred pádom mohol Adam...”** Kedy? **„Pred pádom mohol formovať spravodlivý charakter poslušnosťou Božiemu zákonu. Ale on zlyhal v tejto veci a pre jeho hriech je naša prirodzenosť padlá a nemôžeme urobiť samých seba spravodlivými.”** Pre čí hriech? **„... pre jeho hriech.”** Aká je naša prirodzenosť? **„... padlá a nemôžeme urobiť samých seba spravodlivými.”** **„Keďže sme hriešni...”** Všimnite si, nepíše sa tu, že keď sa takými staneme. Stojí tu: **„Keďže ...”** čo? **„... my sme hriešni,”** **„nesvätí, nemôžeme dokonale poslúchať svätý zákon.”** Nemôžeme poslúchať? Nie. **„... nemôžeme...”** čo? **„... dokonale poslúchať svätý zákon.”** **„Nemáme nijakú vlastnú spravodlivosť, s ktorou by sme obstáli pred požiadavkami Božieho zákona.”** Sme v tom všetci zajedno? Môžeme na to povedať amen? {Amen} Uznávate to všetci? **„V našom padlom stave nemáme nijakú vlastnú spravodlivosť, s ktorou by sme obstáli pred požiadavkami Božieho zákona.”** Platí to aj o tom najposvätenejšom svätom?

Och, a tu je pasca, do ktorej mnohí padnú. Tak veľa ľudí hovorí: *„Nuž, to je stav, to sú okolnosti a situácia, v akej sa nachádzajú neobrátene. No keď som sa obrátil a mám moc Svätého Ducha, potom môžem poslúchať tak, že splním normu nekonečnej spravodlivosti.”* Moji milí priatelia, aj ten najposvätejší svätý je stále nedostatočný. Počúvajte citát zo **Sanctified Life {Posvätený život}, s. 81: „Tí, čo Boha úprimne milujú, prejavujú úprimnú túžbu po poznávaní a konaní jeho vôle. Kto však naozaj usiluje o svätosť srdca a života, ten má záľubu v Božom zákone a žiali len nad tým, aká nedostatočná je jeho poslušnosť voči požiadavkám zákona.”** Počujem amen? {Amen} Tí, čo sa naozaj usilujú o svätosť srdca a života, čo robia? Nariekajú len nad tým, akí sú nedostatoční. A práve toto ma desí na Laodicei. Myslia si o sebe, že sú akí? **„... bohatí a zbohatli a nepotrebnú ničoho a nevedia ani len to, že sú biedni, mizerní, na poľutovanie, chudobní, slepí i nahí.”** **{Zj 3,17}**

Takže priatelia, odkiaľ zoberieme takú spravodlivosť, poslušnosť, ktorá splní nekonečnú normu? Ak chceme byť ospravedlnení, musíme ju mať. **Len činitelia zákona budú ospravedlnení. {Rim 2,13}** Len tí, čo poslúchajú tak, ako žiada norma, ktorá vraví: **„Bud'te teda dokonalí ako je dokonalý váš Otec, ktorý je na nebesiach.”** **{Mat 5,48}** Len tí, ktorých poslušnosť spĺňa túto normu, budú ospravedlnení. Kde takúto poslušnosť budeme hľadať? Či ju vôbec kedy nájdeme v sebe? Nie. Tak kde

teda hľadať? Musíme ju nájsť niekde inde. A chvála Bohu, dá sa nájsť v osobe Ježiša Krista. Počujem amen? {Amen} A je naša - vierou v jeho krv, ale tentokrát v tú, ktorá predstavuje jeho zástupný život, jeho aktívnu poslušnosť. Počujem amen? {Amen}

Splnil jeho život tú dokonalú normu? Splnil? Áno! Áno! **Bol odbleskom Otcovej slávy. {Žid 1,3} V ňom prebýva všetka plnosť božstva telesne. {Kol 2,9}** Ježiš Kristus mal takú poslušnosť, ktorá splnila nekonečnú normu. Počúvajte citát z **Testimonies {Svedectvá}, zv. 6, s. 60: „... Kristov život zjavuje nekonečne dokonalý charakter.“** Mohol dokonalý charakter splniť nekonečnú normu? Áno. Bol Ježiš taký dokonalý ako jeho Otec Boh? Áno. Povedal: „**Ak ste videli mňa, videli ste...**“ koho? „... **videli ste Otca.**“ {Ján 14,9} Písmo hovorí, že **Ježiš je obrazom podstaty Otca, odbleskom jeho slávy. {Žid 1,3}** Ježiš mal takú dokonalosť, akú vyžaduje zákon. A má všetku dokonalosť, ktorú potrebujeme, aby sme boli činiteľmi zákona vierou v jeho krv. Počujem amen? {Amen} To je evanjelium, moji drahí priatelia. To je evanjelium.

Citát zo **Steps to Christ {Cesta ku Kristovi}, s. 62.** Počúvajte: „**Nemáme nijakú vlastnú spravodlivosť, s ktorou by sme obstáli pred požiadavkami Božieho zákona. Kristus nám však pripravil východisko. Na zemi žil v paľbe takých skúšok a pokušení, s akými sa stretávame aj my. Žil bezhriешným životom, zomrel za nás a teraz nám ponúka vziať na seba naše hriechy a dať nám svoju spravodlivosť.**“ Je to dobrá ponuka? „**Ak sa mu odovzdáš a prijmeš ho ako svojho Spasiteľa, akokoľvek hriешny bol tvoj život, bude ťa za svoje zásluhy...**“ čo? „... **pokladať za spravodlivého.**“ Na základe čoho? Počúvajte: „**Namiesto tvojho charakteru stojí Kristov charakter a Boh ťa prijíma tak, akoby si nikdy nebol zhrešil.**“ Počujem amen? {Amen} Ten nekonečne dokonalý charakter - ak prídete k úpätiu kríža a prijmete vierou Ježišovu krv - ten sa vám pripíše na účet. Jeho charakter je na mieste vášho charakteru. To preto ste považovaní za spravodlivých, lebo hoci sami osebe takí nie ste, ste takí vierou v Neho. A ste tým pádom ospravedlnení, nie na základe toho, čo ste vy vykonali - nie na základe vášho činenia či azda zomierania - ale na základe skutkov a smrti vášho Spasiteľa, Ježiša Krista ste ospravedlnení. Chváľme Boha za Jeho krv. Počujem amen? {Amen} Povstaňme k modlitbe.

Otče na nebesiach, veľmi Ti ďakujeme za krv, vďaka ktorej sme ospravedlnení. No ďakujeme ti aj za vodu, lebo ak máme byť pripravení na život v nebi, nepotrebujeme byť len ospravedlnení, ale aj posvätení. Preto nás prived' späť, pokračovať v našom štúdiu. Prosíme v Ježišovom mene, amen. Boh vám žehnaj, priatelia.